

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudkyň Mgr. Miroslavy Kašpírkové a JUDr. Aleny Hocké v právní věci **žalobce: N.A.D.**, nar. ... státní příslušnost Vietnamská socialistická republika, v České republice bytem ..., *zastoupeného Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Opletalova 25, Praha 1*, proti **žalované: Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 21.4.2016, čj. MV-46300-4/SO-2016,

t a k t o :

- I. Žaloba s e z a m í t á .
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

I. Vymezení věci

Žalobce se žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 21.4.2016, čj. MV-46300-4/SO-2016 (*dále jen „napadené rozhodnutí“*), kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (*dále jen „prvostupňový správní orgán“*), ze dne 15.1.2016, čj. OAM-38772-9/DP-2015 (*dále jen „prvostupňové rozhodnutí“*), jímž bylo podle § 169 odst. 8 písm. d) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců, ve znění účinném v době podání žádosti (*dále jen „zákon o pobytu cizinců“*) zastaveno řízení o žádosti žalobce o povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem podnikání. Žalobce požadoval, aby mu bylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení.

Usnesením ze dne 27.6.2016, čj. 57 A 49/2016-16 byl žalobě podle § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (*dále jen „s.ř.s.“*) přiznán odkladný účinek.

II. Důvody žaloby

Dle žalobce je napadené rozhodnutí stejně jako řízení, které předcházelo jeho vydání, zatíženo nezákonností. Žalovaný porušil své povinnosti odvolacího orgánu a jeho rozhodnutí odporuje § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (*dále jen „správní řád“*). Správní orgány obou stupňů postupovaly v rozporu s § 3 správního řádu, nedostatečně zjistily skutečný stav věci. Žalovaný porušil § 4 odst. 1 správního řádu, podle kterého je veřejná správa službou veřejnosti, tudíž každý, kdo plní úkoly vyplývající z působnosti správního orgánu, má povinnost dotčeným osobám podle možností vycházet vstříc, což jednoznačně správní orgány nerespektovaly, tudíž porušily další povinnosti určené jim zákonem. Žalovaný porušil § 4 odst. 4 správního řádu, když neumožnil žalobci uplatnit jeho práva a oprávněné zájmy, neboť jeho primárním zájmem bylo legálně pobývat dále na území České republiky a udělal pro to vše, co bylo v jeho silách. Napadené rozhodnutí aprobovalo nezákonnost prvostupňového rozhodnutí, které žalobce rovněž napadá.

[ad a.] Správní orgán zastavil řízení o žádosti žalobce s odůvodněním, že žalobce podal žádost o povolení k dlouhodobému pobytu za jiným účelem v době, kdy k tomu nebyl oprávněn. Napadené rozhodnutí vychází z nedostatečně zjištěného stavu věci, kdy správní orgán nedostatečně posoudil situaci, jeho rozhodnutí obsahuje nedostatečné vypořádání se se stěžejním bodem odvolání, tj. s nepřiměřeností rozhodnutí. Správní orgán sice nemá povinnost posuzovat dopady rozhodnutí do soukromého a rodinného života, nicméně dle § 174a zákona o pobytu cizinců by měl zohlednit přiměřenost *de facto* ve všech svých rozhodnutích. Bližší skutečnosti k soukromému a rodinnému životu účastníka řízení by žalobce správnímu orgánu poskytl, kdyby k tomu měl možnost. Vzhledem k tomu, že nedošlo ani k výzvě k seznámení s podklady, neměl žalobce možnost více tyto skutečnosti upřesnit. I přes to je ze spisového materiálu jasné průkazné, že má žalobce na území České republiky matku, která zde podniká a s žalobcem sdílí společnou domácnost. Žalobce zde má spoustu přátel, kteří by utrpěli jeho nuceným vycestováním citelný zásah do svého života. Správní orgány tedy porušily § 3 správního řádu, neboť nedostatečně zjistily skutečný stav věci.

[ad b.] V průběhu řízení došlo k zásadním procesním pochybením, která měla vliv na zákonnost rozhodnutí ve věci. S odkazem na § 36 odst. 3 správního řádu žalobce namítal, ačkoliv bylo rozhodnuto procesním rozhodnutím, má toto rozhodnutí fakticky povahu meritorního rozhodnutí, proto je na místě aplikovat veškeré povinnosti, které musí správní orgán splnit. Žádosti žalobce nebylo vyhověno a ze spisového materiálu nelze dovodit, že by se vzdal práva na vyjádření k podkladům pro rozhodnutí, proto bylo povinností správního orgánu seznámit žalobce s podklady pro rozhodnutí a umožnit mu se k těmto vyjádřit. Správní orgán tuto svou povinnost pominul, čímž zatížil své rozhodnutí nezákonností.

III. Vyjádření žalované k žalobě

Žalovaná navrhovala s odkazem na odůvodnění napadeného rozhodnutí zamítnutí žaloby. K porušení § 36 odst. 3 správního řádu uvedla, že tato námitka je nedůvodná, neboť důvodem pro zastavení řízení byla skutečnost, že žalobce podal žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za jiným účelem, a to podnikání, v době, kdy k tomu dle § 45 odst. 1 zákona o pobytu cizinců nebyl oprávněn. Prvostupňový správní orgán ani žalovaná nedoplňovaly spisový materiál o žádné listiny, které by byly podkladem pro vydání napadeného rozhodnutí, nebylo tak s čím žalobce seznamovat. Pro zastavení řízení bylo rozhodující datum podání žádosti. Vyrozumění žalobce o jeho právu dle § 36 odst. 3 správního řádu proto nebylo na místě.

IV. Vyjádření účastníků při jednání soudu

O věci samé rozhodl soud k návrhu žalobce po provedeném jednání, kterého se zúčastnil zástupce žalobce. Žalovaná svoji neúčast omluvila a souhlasila, aby soud jednal bez její přítomnosti. Soud tedy jednal ve smyslu § 49 odst. 3 s.ř.s. bez přítomnosti žalované. Vycházel přitom z obsahu soudního spisu a správního spisu.

Při jednání soudu zástupce žalobce uvedl, že žalobní bod, jímž namítal porušení § 4 odst. 4 správního řádu, doplňuje o tvrzení, že prvostupňový správní orgán měl při podání žádosti žalobce o dlouhodobý pobyt za účelem podnikání nahlédnout do jemu dostupného informačního systému cizinců a žalobce upozornit, že za situace, kdy má doposud povolen dlouhodobý pobyt za účelem sloužení rodiny, nesplňuje zákonem stanovenou lhůtu pro změnu účelu pobytu. Dle žalobce tak došlo k selhání úřední osoby při přijetí žádosti žalobce a žalobci tím bylo znemožněno prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území se všemi okolnostmi z toho plynoucími, včetně nutnosti požádat o nové povolení k dlouhodobému pobytu na území a s tím spojenými těžkostmi.

Z obsahu podané žaloby je zřejmé, že takto formulovaná žalobní námitka zde co do skutkových důvodů ani ve smyslu § 71 odst. 1 písm. d) s.ř.s. uvedena není. Za takovou formulaci nelze považovat tvrzení o porušení § 4 odst. 4 správního řádu odůvodněné tím, že žalobci nebylo umožněno uplatnit jeho práva a oprávněné zájmy, neboť jeho primárním zájmem bylo legálně pobývat dále na území České republiky a udělal pro to vše, co bylo v jeho silách. Soud proto dospěl k závěru, že žalobce tuto námitku uplatnil až po zákonem stanovené lhůtě (viz § 71 odst. 2 s.ř.s. a § 72 odst. 1 s.ř.s.). Z tohoto důvodu se nemohl touto námitkou věcně zabývat.

V. Posouzení věci krajským soudem

Z čeho soud vycházel

Při přezkoumání napadeného rozhodnutí soud vycházel podle § 75 odst. 1 s.ř.s. ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, podle § 75 odst. 2 s.ř.s. přezkoumal napadený výrok rozhodnutí v mezích žalobou včas uplatněných

žalobních bodů, neshledal při tom vady podle § 76 odst. 2 s.ř.s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Žaloba není důvodná.

Právní hodnocení

Dle informačního systému cizinců měl žalobce povolen dlouhodobý pobyt na území České republiky za účelem sloučení rodiny od 7.1.2015.

Dne 2.12.2015 podal žalobce k prvostupňovému správnímu orgánu žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání.

Podle § 45 odst. 1 zákona o pobytu cizinců: *Cizinec, který hodlá na území pobývat za jiným účelem, než který mu byl povolen, je povinen požádat ministerstvo o udělení nového povolení k dlouhodobému pobytu. Nové povolení k dlouhodobému pobytu nelze udělit v případech uvedených v § 33 odst. 1 nebo 3 s výjimkou případů uvedených v § 42 odst. 2. Cizinec, který hodlá na území pobývat za účelem podnikání, může o takovou změnu požádat, pokud je držitelem platného povolení k dlouhodobému pobytu a na území pobývá po dobu delší než 2 roky.*

Podle § 169 odst. 8 písm. d) zákona o pobytu cizinců, ve znění účinném do 17.12.2015, *se usnesením zastaví řízení, jestliže cizinec podal žádost o prodloužení doby pobytu na vízum k pobytu nad 90 dnů, žádost o povolení k dlouhodobému pobytu nebo žádost o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu v době, kdy k tomu není oprávněn.* Uvedené ustanovení bylo změněno zákonem č. 314/2015 Sb. s účinností od 18.12.2015. Podle části druhé, přechodných ustanovení v článku IV, bod 1: *Řízení podle zákona č. 326/1999 Sb., zahájené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a do tohoto dne neskončené, se dokončí a práva a povinnosti s ním související se posuzují podle zákona č. 326/1999 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.*

Prvostupňový správní orgán posuzoval žádost zcela správně podle § 169 odst. 8 písm. d) zákona o pobytu cizinců, ve znění účinném v době podání žádosti dne 2.12.2015. Řízení o žádosti žalobce podle tohoto ustanovení usnesením zastavil s odůvodněním, že „v době podání žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za jiným účelem, a to podnikání, účastník řízení pobýval na území České republiky méně než 2 roky a žádost tak podal v době, kdy k tomu nebyl oprávněn.“ Žalovaný postupoval v souladu s 90 odst. 5 správního řádu, když odvolání žalobce zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

Nedůvodnou je s odkazem na § 174a zákona o pobytu cizinců žalobní námitka, že se správní orgány nedostatečně vypořádaly se stěžejním bodem odvolání, tj. s nepřiměřeností rozhodnutí.

K této námitce uplatněné již v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí žalovaná zcela správně uvedla, že je „ustanovení § 174a zákona č. 326/1999 Sb. pouze ustanovením výkladovým, které demonstrativně stanovuje, co všechno by měl správní orgán zohlednit v

případech, kdy mu zákon ukládá povinnost zkoumat přiměřenost svého rozhodnutí. Z jazykového výkladu § 174a zákona č. 326/1999 Sb. je zřejmé, že podle něj má správní orgán postupovat pouze „při posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí“. Jen těžko

může být správní orgán povinen aplikovat toto ustanovení, pokud podle jiného ustanovení zákona č. 326/1999 Sb. v daném případě přiměřenost dopadů rozhodnutí brát v potaz vůbec nemusí. V případě, že zákon č. 326/1999 Sb. u některých skutkových podstat pro zamítnutí žádosti restriktivní podmínku provedení testu proporcionality negativního rozhodnutí správního úřadu ve vztahu k soukromému a rodinnému života cizince nestanovuje, není správní orgán povinen § 174a zákona č. 326/1999 Sb. aplikovat.“ Uvedený závěr zastává zdejší krajský soud dlouhodobě, jak je zřejmé z žalovanou citovaného rozsudku zdejšího krajského soudu ze dne 23.5.2014, čj. 30 A 100/2013-53, kde je uvedeno: „V případě zastavení řízení o žádosti na základě § 169 odst. 8 písm. d) zákona č. 326/1999 Sb. zákon č. 326/1999 Sb. neukládá povinnost posuzovat dopady tohoto rozhodnutí do soukromého a rodinného života účastníka řízení a správní orgán I. stupně tedy proporcionalitu negativního rozhodnutí ve vztahu k soukromému a rodinnému životu účastníka řízení testovat nemusel.“ K tomu pak je nutno shodně s žalovanou dodat, že žalobce ani v žalobě neuplatnil konkrétní námitky, neuvedl konkrétní skutečnosti, ve kterých spatřuje zásah napadeného rozhodnutí do jeho soukromého a rodinného života.

Nedůvodnou je i žalobní námitka procesního pochybení, které mělo vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, když žalobci nebyla v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Dle žalobce ačkoliv bylo rozhodnuto procesním rozhodnutím, má toto rozhodnutí fakticky povahu meritorního rozhodnutí, proto je na místě aplikovat veškeré povinnosti, které musí správní orgán splnit.

Podle § 36 odst. 3 správního řádu *nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí; to se netýká žadatele, pokud se jeho žádosti v plném rozsahu vyhovuje, a účastníka, který se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vzdal.* V daném případě bylo řízení o žádosti žalobce zastaveno, proto, že žalobce nebyl vůbec oprávněn žádost o změnu účelu dlouhodobého pobytu na území České republiky podat, a to z důvodů výše uvedených. Jediným podkladem pro rozhodnutí podle § 45 odst. 1 a § 169 odst. 8 písm. d) zákona o pobytu cizinců bylo datum podané žádosti a datum povolení předchozího dlouhodobého pobytu za účelem sloučení rodiny. Obě tyto skutečnosti byly žalobci známy. Jiný podklad pro rozhodnutí ve správním řízení podkladem pro rozhodnutí nebyl. Za takové situace proto nebylo povinností prvostupňového správního orgánu ani žalované vyzvat žalobce před vydáním rozhodnutí k seznámení se s podklady pro rozhodnutí a vyjádření se k nim.

Závěr

Žalobu soud shledal nedůvodnou, proto ji podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

VI. Náklady řízení

Náhradu nákladů řízení soud žádnému z účastníků podle § 60 odst. 1 s.ř.s. nepřiznal, protože žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému v souvislosti s řízením náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

P o u ě n í : **Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.**

V Plzni dne 6. června 2017

Mgr. Alexandr Krysl, v.r.
předseda senátu

Za správnost: Kováříková